



Förordning om ändring i förordningen (2006:519) om särskilt personsäkerhetsarbete m.m.;

utfärdad den 11 september 2014.

Regeringen föreskriver att 1, 2, 4–8, 16 och 18 §§ förordningen (2006:519) om särskilt personsäkerhetsarbete m.m. ska ha följande lydelse.

1 § I denna förordning finns bestämmelser om särskilt personsäkerhetsarbete enligt 2 a § polislagen (1984:387).

Den som blir föremål för särskilt personsäkerhetsarbete ska få hjälp med de säkerhetsåtgärder som bedöms möjliga och nödvändiga att genomföra. Han eller hon ska även få hjälp med myndighetskontakter och annat som krävs för att personsäkerhetsarbetet ska kunna bedrivas.

Polismyndigheten och, i den omfattning som anges i denna förordning, Kriminalvården får bedriva särskilt personsäkerhetsarbete.

2 § Särskilt personsäkerhetsarbete får bedrivas beträffande

1. misstänkta, tilltalade, målsägande, vittnen och andra som medverkar eller har medverkat i en förundersökning eller rättegång som rör grov eller organiserad brottslighet (bevispersoner),

2. personer som fortlöpande lämnar eller har lämnat information till Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen i frågor som rör grov eller organiserad brottslighet,

3. anställda inom rättsväsendet, eller

4. närstående till personer som anges i 1–3.

Om det finns särskilda skäl, får särskilt personsäkerhetsarbete bedrivas även beträffande andra personer.

4 § För att särskilt personsäkerhetsarbete ska få bedrivas beträffande en bevisperson krävs, utöver vad som följer av 3 §, att

1. de uppgifter som bevispersonen lämnar eller har lämnat bedöms ha betydelse för förundersökningen eller rättegången,

2. det finns ett samband mellan risken för brott och de uppgifter som bevispersonen lämnar eller har lämnat,

3. bevispersonen samtycker till att medverka i säkerhetsarbetet och bedöms kunna följa de villkor som han eller hon kan bli skyldig att följa,

4. bevispersonen har eller kan förväntas få rätt att stadigvarande vistas i Sverige, och

5. andra säkerhetsåtgärder bedöms vara otillräckliga.

För att särskilt personsäkerhetsarbete ska få bedrivas beträffande andra personer än bevispersoner krävs att de förutsättningar som anges i första stycket

3–5 är uppfyllda. Därutöver krävs, när det gäller personer som fortlöpande lämnar eller har lämnat information till Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen, att det finns ett samband mellan risken för brott och informationslämnandet. När det gäller anställda inom rättsväsendet krävs i stället att det finns ett samband mellan risken för brott och den tjänst som den anställde innehar eller har innehaft.

5 §¹ Polismyndigheten ansvarar för det särskilda personsäkerhetsarbetet. Kriminalvården ansvarar dock för särskilt personsäkerhetsarbete avseende den som avtjänar fängelsestraff och som inte

1. vistas utanför anstalt enligt 11 kap. 3–5 §§ fängeslagen (2010:610), eller

2. verkställer dom på fängelse utanför anstalt enligt lagen (1994:451) om intensivövervakning med elektronisk kontroll.

6 § Inom Polismyndigheten ska det finnas särskilda enheter för särskilt personsäkerhetsarbete som bedrivs enligt denna förordning (personsäkerhetsenheter). Polismyndigheten ansvarar även för det särskilda personsäkerhetsarbetet som rör Säkerhetspolisen.

Inom Kriminalvården ska det finnas en eller flera tjänstemän som ansvarar för frågor som rör sådant arbete.

7 § I ärenden enligt denna förordning ska Polismyndigheten och Kriminalvården samarbeta med varandra och med andra myndigheter och samhällsorgan som berörs.

8 § När en fråga om särskilt personsäkerhetsarbete väcks inom Polismyndigheten eller Kriminalvården ska en personsäkerhetsenhet skyndsamt pröva frågan om sådant säkerhetsarbete ska bedrivas i ett visst fall.

16 § Polismyndigheten får, efter att ha hört Säkerhetspolisen, meddela närmare föreskrifter om

1. verkställigheten av denna förordning när det gäller det särskilda personsäkerhetsarbete som bedrivs inom polisen, och

2. hur personsäkerhetsersättningen närmare ska bestämmas.

18 § Rikspolischefen eller chefen för Nationella operativa avdelningen vid Polismyndigheten får för Polismyndighetens räkning ingå en överenskommelse med en utländsk brottsbekämpande myndighet om samarbete angående särskilt personsäkerhetsarbete.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2015.

På regeringens vägnar

BEATRICE ASK

Gunnel Lindberg
(Justitiedepartementet)

¹ Senaste lydelse 2011:149.